

Dva motiva s proslavljanja trojnega jubileja viške osnovne šole »Marjan Novak-Jovo«

UTRINKI S SLOVESNOSTI NA VIŠKI ŠOLI

Trdna vez vseh rodov

OPROSTI, spoštovana »Nasa komuna«, ampak tokrat si mi resnično naložila preobčutljivo breme. Kako naj vendar napišem objektivno (brez čustev) reportažno poročilo z osrednje proslave ob trojnem jubileju osnovne šole Marjan Novak-Jovo, Ljubljana - Vič, če pa vem, da bo znaten del od 26 tisoč izvodov našega časnika prišel v roke prav učiteljicam in učiteljem, učenkam in učencem, ravnateljicam in ravnateljem in še številnim delavcem in sodelavcem tega šolskega kolektiva. Si lahko zamišljaš, da je med njimi celo vsesplošni slovenski (in svetovni) junak skoraj vseh viških generacij prof. Pavle Kunaver? Enako odgovoren pa moram biti pri pisanju tudi o najmlajših (predvsem) plesalkah njihove živahne folklorne skupine.

In, ne smem pozabiti tudi na goste iz Beograda, Celovca in drugih vasi, mest in vele mest, ki so Viča-

nom pripomogli, da je nabit polni prirreditveni prostor šolske zgradbe na Nanoški 2 dihal tako previdno, enotno, odločno in čuteče, kot borci in borke partizanske kolone med pohodom, o katerem je recital prof. Dare Ulaga.

Veš, urednica, to je bil resnično praznični večer, v katerega so vsi pripadniki šole vseh starosti vložili na desetine ur naporov, da bomo (bodo) lahko kot babice in dedki, mamice in očetje, dekleta in fantje, dečki in deklice, še mnoga leta pripovedovali, kako izgleda proslavljanje velikega praznika šole, če je šola »S TRDIM IN ODGOVORNIM DELOM IZOBlikovala TRADICIO PRAVE LJUDSKE ŠOLE V NAJBOLJŠEM POMENU BESEDE« tudi v času nastopanja tretje tehnološke revolucije.

STANE JESENOVEC

Oh, ta čudoviti svet lutk!

Na letošnjem devetem srečanju lutkovnih skupin so se člani šolskega kulturno umetniškega društva OF Franca Leskoška-Luke predstavili z lutkovno igrico Frančka Rudolfa Prijatelja. Pristrčni muči in prav tako pristrčna vrabčka so v rokah mladih lutkarjev razveselili malčke iz vrtca Vera Škraba na Galjevici.

Vodnik, ki ga priporočamo!

Pred dnevi je pri Državni založbi Slovenije izšel v 30 tisoč izvodih vodnik ZOO Ljubljana. Takšen je njegov naslov, na 80 straneh pa je pravzaprav zapisano vse o zoološkem vrtu mesta Ljubljane.

Nedvomno pa je njegova največja vrednost v celovitem opisu živali. Le-teh je danes v zoološkem vrtu preko 800, predstavljajo pa 150 različnih živalskih vrst. Celoten vodnik je opremljen s številnimi barvnimi fotografijami teh živali, spoznali pa ga boste po naslovni fotografiji s katere medved Jaka pristrčno vabi na obisk. Sicer pa boste lahko poleg tega prebrali kaj sploh je živalski vrt, kateri so njegovi posebni prebivalci, kdaj in kako se živali hranijo, kako je v živalskem vrtu v posameznih letnih časih in čisto na koncu za prikupnimi zgodbicami o ljubkih zverincah Jaki, Meti, Tomiju, Marku, Gangi, Indii, Boyu, Mišu in Miški... pa je še komplet seznam živali.

Knjižica ZOO Ljubljana pa ni samo vodnik po tem edinem slovenskem živalskem vrtu, temveč tudi nadvse uporaben in vzgojni učni pripomoček, zato ga velja še posebej priporočiti šolam ter drugim izobraževalnim institucijam in čeprav je potrebno zanj odšteti 800 dinarjev, bo zelo dobrodošel tudi v knjižnici šolarjev pa tudi odraslih ljubiteljev živalskega sveta. Kupite jo lahko v živalskem vrtu ali pa pri državni založbi Slovenije.

Obiščimo živalski vrt

In ker smo pravzaprav v sezoni obiskov tega vrta, ne bo odveč, če zapišemo

še nekaj najosnovnejših podatkov. Zoološki vrt mesta Ljubljane sodi med mlajše zoološke ustanove v Jugoslaviji. Ustanovljen je bil leta 1949. Najprej je začasn deloval v Kolodvorski ulici, potem pa se je preselil na jugozahodno pobočje Rožnika.

Pisana družina prebivalcev živalskega vrta je priseljena z vseh koncev sveta, iz Evrope, iz obeh Amerik, Avstralije, Azije, Afrike. Osemsto živali predstavlja približno 150 vrst.

Odprt je vsak dan poleti in pozimi. Do njega pridete najlaže z avtomobilom, pred vhodom v vrt je velik parkirni prostor.

Iz centra Ljubljane se lahko odpravite z mestnim avtobusom številka 14 in del poti prepešate.

V sezoni, ki se začne aprila, vozi ob sobotah in nedeljah poseben avtobus. Izpred Železniške postaje odhaja vsako uro. Seveda se lahko do živalskega vrta napotite tudi peš.

Pa še to. Pri blagajni boste dobili vstopnice - razglednice s fotografijo ene od živali, ki domuje v tem vrtu. In če boste pozorno prebrali napis na hrbtni strani, boste izvedeli, da je vsak obiskovalec zavarovan pri Zavarovalnici Triglav.

Ponudili vam bodo še značke z različnimi živalmi, če pa bi radi s seboj odnesli živ spomin, lahko kupite kamerunsko kozico, siamsko mačko, hrčka, morskega prašička, raco, fazana; od papig pa nimfo in skobčevko!

Posnemajmo mlade škofeljčane!

Učenci višjih razredov osnovne šole Levstikove brigade na Škofljici so se letos po končani akciji za čisto okolje veselo postavili ob eno od novih obvestilnih tabel, na kateri je koš za smeti in poziv krajanom in drugim, ki se včasih zadržujejo na tem območju, naj skrbijo za red. Občane pozivajo na ohranjanje čistega okolja tudi s plakati, upamo pa, da ne bo ostalo le pri uspehi akciji, ampak da bo akcija obrodila tudi sadove v obliki čiste krajevne skupnosti. Letos so imeli učenci šole na Škofljici v načrtu tudi akcijo čiščenja gozdov, vendar je zaradi neprimerne vremena niso mogli uresničiti. Šola je letos dala v program dela tudi ekološko akcijo. Z vsem tem bi radi mladi po svoje pripomogli k lepšemu in čistejšemu okolju na svojem ozemju pa tudi širšem območju.

Bobri za okolje

Tako so škofeljski šolarji poimenovali svojo zadnjo številko šolskega glasila. Na skoraj 50 straneh so se šolarji razpisali o našem malomarnem odnosu do narave, ki se žal kaže na vseh področjih našega življenja. Zavedajmo se, da narava ni nekaj kar smo si izposodili od naših prednikov, vrniti jo bomo morali potomcem. To glasilo so predstavili tudi na mednarodni razstavi Tehnika za okolje ENU YUG 86. Še to. Izdajo te izredne številke so denarno podprli Galvanotehnika Škofljica, GG Ljubljana - obrat Škofljica, Biro 71 iz Domžal in nekaj obrtnikov. Na Škofljici se akcije za čisto okolje ne letovajo le z obetavnimi besedami.

Pacug jutri!

Odbor za izgradnjo otroškega letovišča Pacug se je pred dnevi zopet sestel. Vsebinska teža sestanka, ki sta se ga udeležila tudi predstavnika občin Ormož in Slovenske Konjice, je bila namenjena obravnavi samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za izgradnjo komunalne infrastrukture Pacuga. Piranska komunalna skupnost je namreč posredovala v obravnavo tri sporazume in sicer za izgradnjo vodne oskrbe za ureditev elektro naprav in za kanalizacijo. Skupne obveznosti bi našo občinsko Zvezo prijateljev mladine (kot investitorja bodočega letovišča) bremenile v višini 2,4 stave milijarde dinarjev. To pa je v danem trenutku kar precejšen finančni zalogaj in plačilo v tem letu bi bil še kako trd oreh. Ob tem pa velja spomniti, da je prav naša Zveza prijateljev mladine bila prvi in edini plačnik sredstev obveznosti iz podobnega sporazuma izpred nekaj let (vplačanih je bilo dve tretjini sredstev) kar pa ji je bilo lani brez valorizacije ali celo obresti vrnjeno. O tem kaj je pri tem naredila

inflacija, ni potrebno poudarjati.

Člani odbora so si bili enotni, da od projekta ne odstopijo, prav tako pa tudi ne pristajajo na vnovično plačevanje teh obveznosti pred gradnjo, saj je bila ena izkušnja dovolj. Osvojen je bil tako predlog, da sporazume sicer podpisemo, da pa bomo sredstva v izgradnjo komunalne infrastrukture namenjeni vzporedno z gradnjo osrednjega objekta. To pa pomeni, da bi obveznost iz letošnjega prenesli v naslednje leto. Ob že izraženem interesu in pripravljenosti, da del izgradnje zmogljivosti sofinancirajo tudi interesi iz občin Nova Gorica, Ormož in Slovenske Konjice, pa bo v najkrajšem možnem času oblikovan sporazum med soinvestitorji in deležu primerno tudi oblikovane obveznosti, ki bodo za izgradnjo komunalne infrastrukture plačljive v naslednjem letu.

S skupnimi močmi bomo tako bližje resničnim pripravam za izgradnjo našega letovišča. Odbor pa je podprl tudi predlog, da se v upravljanje prenese tudi večje zemljišče v neposredni bližini, ki je v lasti republiške Zveze prijateljev mladine, saj bi tako lahko zagotovili tej letoviški bazi širši funkcionalnejši prostor!

Naš obrambni dan

V soboto, 19. aprila smo se na Golovcu učenci 8. razredov OŠ Oskar Kovačič pomerili v poznavanju orientacije v gozdu in streljanju, imeli smo 12. orientacijski pohod.

Ura je bila že petnajst minut čez 7. Oblaki in jutranja megla se še niso dvignili nad ljubljansko kotlino. Temačno jutro ni obetalo pravega razpoloženja sodelujočih, vendar nas je že takoj na startu pritegnila zanimiva razlaga o pravih tekmovalnih. Učenci smo bili razdeljeni v skupine po pet članov.

Tekmovalna nestrpnost se je začela stopnjevati. Prva skupina je krenila na pot s strelišča ob Dolenski cesti. Tekmovalne skupine so odhajale v presledku petih minut. Takoj na začetku smo morali napeti vse svoje moči, saj je bila pot zelo strma. Kar pošteno zadihani smo prihitali do prve kontrolne točke, kjer nas je pričakala komisija. Zastavila nam je vprašanje o P. Trubarju, našem prvem pisatelju in utemeljitelju slovenskega jezika. Letos namreč praznujemo 400-letnico njegove smrti. Poznavanje literarne zgodovine smo morali dopolniti z orientacijskim znanjem. S pomočjo busole smo morali določiti strani neba. Prva preizkušnja znanja je bila srečno za nami in že smo hiteli naprej po določeni poti. Razpotje nas je sicer nekoliko zmedlo, vendar smo se hitro znašli in prišli do druge kontrolne točke. Tu smo se

morali spopasti s poznavanjem topografije. Zadovoljne z uspešno opravljenimi nalogo tudi na tej kontrolni točki nas je pot vodila po smučarski progi. Na njej potekajo pozimi tekmovalna v smuku, ki ga organizira Smučarski klub Krim. Na naslednji kontrolni točki nas je čakalo preverjanje znanja iz prve pomoči. S to snovjo smo se srečali v 7. razredu. Nekaj podrobnosti smo v letu dni že pozabili, pa vendar bi ponesrečencu še kar uspešno nudili prvo pomoč.

Po prihodu na strelišče po krožno izpeljani poti smo morali opraviti še glavno in najzahtevnejšo nalogo. Tovariši rezervni vojaški starešine iz KS Krma in Barja so nam omogočili, da smo pod njihovim strokovnim vodstvom streljali s polavtomatsko puško. Vsak tekmovalnik je imel na razpolago pet nabojev. Posebno zanimivo je bilo streljanje v ležečem položaju. Ker je bilo za večino srečanje s strelnim orožjem prvo, smo morali najprej premagati strah, potem pa so bili naši zadetki še kolikor toliko uspešni. Po opravljenem streljanju je vsaka skupina izpolnila še test iz topografije, znanja slovenskega jezika in zgodovine. S tem je bil tekmovalni del končan. Organizatorji so tudi poskrbeli za okrepčilo. Sledila je podelitev priznanj in diplom najboljšim ekipam.

Rezervni vojaški starešine so dobro opravili svoje delo in nam, osmošolcem, posredovali znanje o orientaciji pri podobnih tekmovaljih. Le aprilsko vreme nam je ponagajalo. April je pač april.

Matjaž Brglez, 8. b